

مطبوعات اصفهان

در دوران قاجاریه

ستار شهوازی بختیاری

«قسمت سوم»

ایران معتقد است «این روزنامه جزء روزنامه‌های پر تیراز در شهرستانها بود و در دفاع از جناب دموکرات‌ها در مجلس دوم منتشر می‌شد». روزنامه ایران تو وابسته به حزب دمکرات در مورد آن نوشته است: «زاینده‌رود اصفهان مصمم است که در راه جریان خود هر چه خس و خاشاک دوره قدیم و سدهای فتووالیزم و اشرف‌پرستی هست شسته، راه صافی برای قافلهٔ ترقی دمکراسی مهیا نماید».

در مورد خط مشی و شیوه روزنامه در سال اول و دوم انتشار در سرمهقاله شماره اول، سال دوم به تاریخ دوشنبه ۱۹ محرم ۱۳۲۸ ه.ق آمده است «در سال اول بر حسب اقتضای وقت و مصلحت زمان، مسلک حماسی بوده و اغلب هم خود را مصروف نوشن مقالات مهیجه و عباراتی که خون را به جوش می‌آورد و تهیج غیرت و عصیت می‌نمود، می‌کردیم. در آن موقع ملت به مطالبه حق خود قیام نموده بود و با قوای استبدادی در مقاومت بود، بهتر از این مسلکی نمی‌توانستیم اتخاذ نماییم. ولی امسال آن مقتضیات موجود نیست. محمدعلی میرزا که غاصب حقوق ملت بود مخلوع و به جای او یک سلطان جوان‌بخت معصوم نصیب ما شده که هنوز لذت استبداد و فرعونیت نچشیده و سلطنتی بجز مقیده ندیده... لهذا بر حسب اقتضای این وقت

زاینده‌رود نوع و روش؛ روزنامه سیاسی، خبری صاحب امتیاز و مدیر؛ سید عبدالحسین معین‌الاسلام خوانساری، از سال چهارم؛ محمدتقی ادیب خراسانی

تاریخ انتشار؛ بهمن ۱۲۸۷ ه. ش. محرم ۱۳۲۷ ه. ق. قطع؛ وزیری بزرگ، هشت صفحه قیمت؛ تک‌شماره اصفهان ۴ شاهی، سایر نقاط ۶ شاهی اشتراک سالیانه؛ اصفهان ۱۶ قران، سایر نقاط کشور ۲۰ قران. کشورهای خارج ۱۰ فرانک

آگهی؛ سطری دو قران چاپ؛ سال اول سنگی، سپس سربی شعار روزنامه؛ «آنچه که مفید به حال عموم [باشد] و منافی با آین اسلامیت نباشد درج و محاکمات عدیله نیز نگاشته می‌شود.»

در سال چهارم، «جریده‌ایست مصور، سیاسی، اخباری از مطالب نافعه، به آزادی سخن می‌راند و مذاکرات عدیله نگاشته می‌شود.»

روزنامه زاینده‌رود از حیث درج و قایع مشروطیت بویژه و قایع اصفهان حائز اهمیت است. را بینو مسلک این نشریه را دموکرات دانسته و بسراون آنرا مصور هفتگی نامیده است. در این روزنامه یک یا دو صفحه به کاریکاتورهایی راجع به حوادث کشور و اصفهان اختصاص داشت. تویستنده کتاب تاریخ سانسور در مطبوعات

گلزار اسناد و نکار

اصفهان به

ادامه نایند و درد

بمسکنات اصلیه

مدفعه بضم ان ادامه از ای

مده ها مساجیق خواهد بود

(مسلسلات)

له نهاده معرف دیدن عیش

میل و زن رفته خواهد شد

تصمیم بیع وہ شبه قویه بیش

در فام دین مطالبه میشود

دستور کریم

(۱۳۲۸)

۵ شبیه ۱۲ شهر شعبان المعتشم

در فام دین مطالبه میشود

اصفهان داده از ای
سازی بلاد ایران ۰ ۰ قوان
مالک خارجه ۰ ۰ قوان
نمایش لغت خود داده

اصفهان داده
سازی بلاد داده
لطفا نا داده
لری داده سطیع داده
لری داده اشنای ای

دیگر ای داده

دی منزل گرد (ن) پس پوچان همه اذعامات خاشقانه از
ملک ثانی بعد کرد (ادی کراز دخون برشید داشت
میباشد چرا) از دیگر سال تجارت ایست که میکانتر بحال
ما پای گزارده . در خانه های ماسکن گفت . همان طبقه
امده بین هم بین صریح یاد را شناه میکند با اسلام (ما)
حمله مبره آدمک ایران همپریم (حافظ استقلال ایران)
یعنی ملکی شده پس از خروج رخود چندی هر کس بکند و
هر شخصی بخیال اپنی کن دند نظر است (ما این حال

لر حفظ وطن باید کرد
برای هر توی که از هوش دادن ایشان بهره یافت و قدری
نیز امده در بجز خود را پی برد منای وطن را دادن
بچرخی شریعت از هنچیزی غربی در نزد ای وطن
لهمه بود و هر قدر ادنا کا ایش شدت یاف همان ای ای
وطن در ای کریم پسها میکند نایجاش همود که جمع
و پیش کمال رسید اذان بعثت تغییر میشود ای وقایع ای
واردیه ای حق عالی میتواند بگوید وطن مشون عنای

آخرین شماره موجود: شماره ۱۶، سال ۱۳۳۴-۱۳۳۲،
دانشگاه تهران

موجودی کتابخانه ابن مسکویه اصفهان: سال ۲ (۱۳۲۸)
شماره ۲۳ تا ۴۶، سال ۳ شماره ۱ تا ۱۷، ۲۰
۱۵ تا ۳۱، ۴۲ تا ۴۲ [کسری شماره ۱۵]
رایینو ۱۱۸ / ترییت، برآون ۱۹۷ / صدر هاشمی
۶۰۹ / بزرین حرف ز / فاسی ۴۸۵ / خمامی زاده
۱۹۸ / استاد مطبوعات حرف ز

لازم است که تغییر مسلک داده و بهترین مسلکی که
به نظر می رسد، مطالبه اجرای قانون و مواظبت در
عدم تخلف از آن است و به همین مسلک جریده خود
را معرفی نموده و با کمال حقیقت پیرو همین مسلک
خواهیم بود.» شماره ۳۷ سال چهارم این روزنامه در
تاریخ پنجشنبه ۲۲ شعبان ۱۳۳۲ منتشر شده است.
سید عبدالحسین معین الاسلام خوانساری: در وقایع
جنگ بین الملل اول به همراه وحید دستگردی
اصفهانی مدیر مجله ارمغان در خاک بختیاری
محفوی شدند، وی از آزادیخواهان مشروطه طلب و
در چند شهرستان رئیس دادگستری بود. در مورد
ادیب خراسانی رجوع شود به صبح امید، ردیف ۲۸.

۱- فروع ایل رمان نوری زمان آبادی، راهنمای مطبوعات
(فهرست نشریات موجود در کتابخانه عمومی ابن مسکویه
اصفهان)، انتشارات نقش مانا، اصفهان. ۱۳۸۰

نخستین سال باشد.
بهای مالیا ۱۲ قرار
بدخراز دبتا نهاد
کشور درونی و خلک یگاه
تسبیح پست افزواده میشود.
نک فرهاد شاهی

پر هون کاه شمس آباد اسپهان
کام نشان تلگرافی زبان زنان
پر هون وزوسر دیر
صدیقه دولت آبادی
اشتبه ۲۶ دی ۱۳۷۶ باستانی
موamer ۹ اربع اثانی ۱۳۸۸ هجری

قلمها نوشتہ های زنان و دختران پذیرفته و دفتر مادر چاپ و کم و بیش نودن آنها آزاد می باشد
و بهای نگاشتن آشکار نامه های زنان و دختران هم بته بکنکنند یاد فخر است.

در پاپخت و صایر ولایات مطابق مدارس ذکوره
نماییشند. بلاوه دولت مراقبت نام دو
امورا دار انتطبیات میباشد. و امور ختن ملم
قابل کردن را منظم بر تمهیلات نموده. پس از
ختم لوابع عده مدارس و محملات را از قرار
ذبل ذکر نمودند
عده مدارس دو شیوه کان در طهران کلا
پنجاه و هشت.

نامه طهران

خانم حمزه، چون فرموده اید فقط
خبر ممه راجع برقراری نسوان و نصیبات
دو شیوه کان را بعرض نوشانم. اینکه شرح
جهش مدارس نسوان که وزارت معارف در دار
العلیات برای فارغ التحصیل ها آنکه مبنکاردم
دوز پنجه بیست و چهار دم دیم الاول
 مجلس جشن باشکوهی متفق. حضرت عله

شعار روزنامه: «فقط اعلانات و مقالات و لوایح خانمها
و دختران مدارس پذیرفته می شود و در طبع و جرح
آن اداره آزاد است».

برزین می نویسد: «این سومین نشریه برای
خانمها و اولین روزنامه ای است که کلمه زن در
عنوان آن وجود دارد». مدیر مسؤول آن نیز بر این
نکته تأکید داشت «زبان زنان اول نامه بوده که
توانست اسم زن به خود بگیرد و با فکر زن و قلم
زنان نوشته شود». روزنامه زبان زنان نخستین نشریه
ویژه بانوان در اصفهان بود. شماره اول سال دوم این
روزنامه به تاریخ «هفتم فروردین ۱۳۸۵ باستانی» به
چاپ رسیده است. شیوه نوشتاری زبان زنان از

زبان زنان

نوع و روش: روزنامه ویژه بانوان، سیاسی، اجتماعی
صاحب امتیاز و مدیر: صدیقه دولت آبادی

تاریخ انتشار: ۲۷ تیر ماه ۱۳۹۸ ه.ش، ۲۰ شوال ۱۳۳۷
فاصله انتشار: سال اول دو هفته یک بار، سال دوم

هفتگی؛ روز شنبه

قطع: وزیری، چهار صفحه

قیمت: تک شماره ده شاهی

اشتراک سالیانه: در سال اول ۱۲ قران، سال دوم
۳۰ قران، برای دانش آموزان دختر باستانی ۲۴ قران.

چاپ: سربی، چاپخانه حبیل المتن

محل اداره نشریه: اصفهان، قصر شمس آبادی

سپاهان

نوع و روش: مجله‌ای ادبی، تاریخی، فکاهی
صاحب امتیاز و مدیر: محمدعلی مکرم حبیب‌آبادی
تاریخ انتشار: ۱۳۰۱/۵/۲ ه. ش ۲۹ ذی‌قعده ۱۳۴۰ ه. ق

فاصله انتشار: ۲۰ روز یک‌بار

تیراز: برابر تعهدنامه ۷۵۰ شماره

قطع: وزیری متوسط

قیمت: تک‌شماره چهار شاهی

اشتراک سالیانه: طبقه اول ۳۰ قران، متوسط ۲۰ قران،

کسبه بازار ۱۰ قران

قطع: وزیری متوسط

چاپ: سربی

چاپخانه: بامداد

محل اداره نشریه: اصفهان، خیابان خوش، سرای مفری
در مورد خط مشی این مجله در سرمقاله شماره اول سال اول آن آمده است: «مجله سپاهان حاوی حقایق تاریخی و ادبی است و از سیاست دوری جسته فقط به انتشار رسائل که باعث آبادانی مملکت و حصول مبانی عظمت و ابهت ملت است نگارش خود را محصور خواهد نمود. و برای بیداری ذوق ادبی خوانندگان در هر شماره از منظوماتی که معانی آن پیشتر از الفاظش برجسته باشد درج و توجه ادبا و شاعرا را بدان قسمت معطوف می‌داریم.»

مدت انتشار مجله سپاهان حدود پنج سال بود و شماره اول سال پنجم آن در تاریخ ۲۸ ربیع‌الثانی ۱۳۴۵ ه. ق منتشر شده است. در این مجله علاوه بر مقالات، اشعار فکاهی طنز بویژه در رد بعضی از عقاید عامه و خرافات از طرف مدیر مسؤول سروده می‌شد و به طبع می‌رسید که مخالفت‌هایی را به دنبال داشت.

محمدعلی مکرم حبیب‌آبادی: در سال ۱۳۰۴ ه. ق در حبیب‌آباد از توابع برخوار اصفهان متولد شد. وی نیز از شاعران روزنامه‌نگار بود. صدر هاشمی می‌نویسد: «به‌علت مبارزه با خرافات و اشعاری که

شماره ششم سال اول به طرف فارسی‌نویسی خالص گرایش پیدا کرد و انتشار آن با توجه به تجددگرایی افراطی که در این نشریه به چشم می‌خورد با جو مذهبی اصفهان با مشکل رویه‌رو شد و از شماره ۵۷ به دستور سپهبدار اعظم رئیس‌الوزراء تعطیل شد.

استاد محیط طباطبایی می‌نویسد. «روزنامه زبان زنان از مسلک مقرر خود که بحث در امور مربوط به زنان و دوشیزگان باشد به تدریج خارج شده و به موضوعات دیگری می‌پرداخت که در نتیجه روزنامه جنبه جنجالی پیدا کرد به مناقشه قلمی با مردان پرداخت و موضوع آزادی و استبداد را بیش از مرد و زن و مسائل مختص به زن هدف بحث قرار می‌داد. سال دوم روزنامه با پیش آمد کودتای حوت ۱۲۹۹، سبب تعطیل روزنامه در اصفهان شد.» البته بر سر شکل نشریه نیز مدیر مسؤول با معارف اصفهان مشکل داشت.

در کتاب اسناد مطبوعات حرف «ز» آمده است: «این روزنامه توسط سپهبدار اعظم که رئیس‌الوزراء بود با تلگرافی به این مضمون توقيف شد: روزنامه زبان زنان بدون اجازه وزارت داخله و معارف جدیداً در اصفهان عرض‌اندام کرده و برخلاف سیاست دولت ڈرافشانی می‌کند، البته توقيف کرده اطلاع دهید.» از سوی دیگر مخالفان محلی آن را منافی اسلام و شریعت می‌دانستند. زبان زنان در تاریخ ۱۱ دی ۱۲۹۹ برای همیشه در اصفهان تعطیل شد. صدیقه دولت‌آبادی که خواهر حاج میرزا دولت‌آبادی اصفهانی بود پس از تعطیل شدن روزنامه‌اش در اصفهان در سال ۱۳۰۰ ه. ش در تهران مجله زبان زنان را مجدداً منتشر کرد.

موجودی کتابخانه ابن‌مسکویه اصفهان: سال ۱ (۱۳۳۷-۳۸) شماره ۱۷ تا ۸، سال ۲؛ شماره ۱۸ تا ۳۸، ۳۶ تا ۳۸، ۴۰ تا ۴۲، ۴۳، ۴۴ تا ۴۵، ۴۹ تا ۵۱ صدر هاشمی ۶۱۲ / قاسمی ۴۸۸ / برzin حرف (ز) / اسناد مطبوعات (ز)

نشریه‌ای نیز با همین نام در تهران منتشر شده است.
رابینو، مرحوم تریت و ادوارد براون به انتشار
سلسیل چاپ اصفهان و مرحوم صدر هاشمی به
سلسیل تهران اشاره کردند.» برزین نیز محل
انتشار سلسیل را تهران می‌داند.

رابینو ۱۲۸ / تریت، براون ۲۱۲ / قاسمی ۵۲۵ /
حمامی زاده ۲۱۳ / صدر هاشمی ۶۲۲ / برزین
حرف «س»

در این زمینه پیوسته می‌سروд عوام نسبت به عقاید
او بدین و حتی یک مرتبه هم مورد سوءقصد قرار
گرفت و شب‌هنگام تیری به او شلیک نمودند و
چندی در بیمارستان بود.» وی یک بار هم محکوم
به حد گردید، اما بخشوذه شد. نامبرده از عوامل
اصلی مناقشات قلمی سالهای ۱۳۰۰ - ۱۳۰۱ ه. ش
جراید اصفهان بود.

صدر هاشمی ۶۳۶ / قاسمی ۵۰۱ / برزین حرف
«س» / اسناد مطبوعات حرف «س»

سُها

نوع و روش: روزنامه خبری
صاحب امتیاز و مدیر: آفاسیدمه‌دی نقیب‌زاده اصفهانی
تاریخ صدور امتیاز انتشار: بهمن ۱۳۰۳
در منابع اطلاعات بیشتری به دست نیامد، منتشر
نشده است.
صدر هاشمی ۶۶۵ / قاسمی ۵۲۷ / برزین حرف
«س» / اسناد مطبوعات حرف «س»

ستاره اسلام

نوع و روش: روزنامه
صاحب امتیاز و مدیر: میرزا محمدعلی فتوحی
تاریخ صدور امتیاز انتشار: خرداد ۱۳۰۴
صدر هاشمی ۶۲۹ / برزین حرف س / قاسمی
۵۰۳

در منابع اطلاعات بیشتری به دست نیامد، منتشر
نشده است.

صبح امید

نوع و روش: روزنامه سیاسی، اجتماعی، علمی،
تاریخی، ادبی و اخلاقی
صاحب امتیاز: امین التجار اصفهانی
مدیر مسؤول و نویسنده: محمدتقی ادیب خراسانی
تاریخ انتشار: ۳۰ اسفند ۱۲۹۹ ه. ش
فاصله انتشار: ابتدا هفتگی، سپس نامنظم
تیواز: برابر تعهدنامه ۵۰۰ شماره
قطع: بزرگ، چهار صفحه

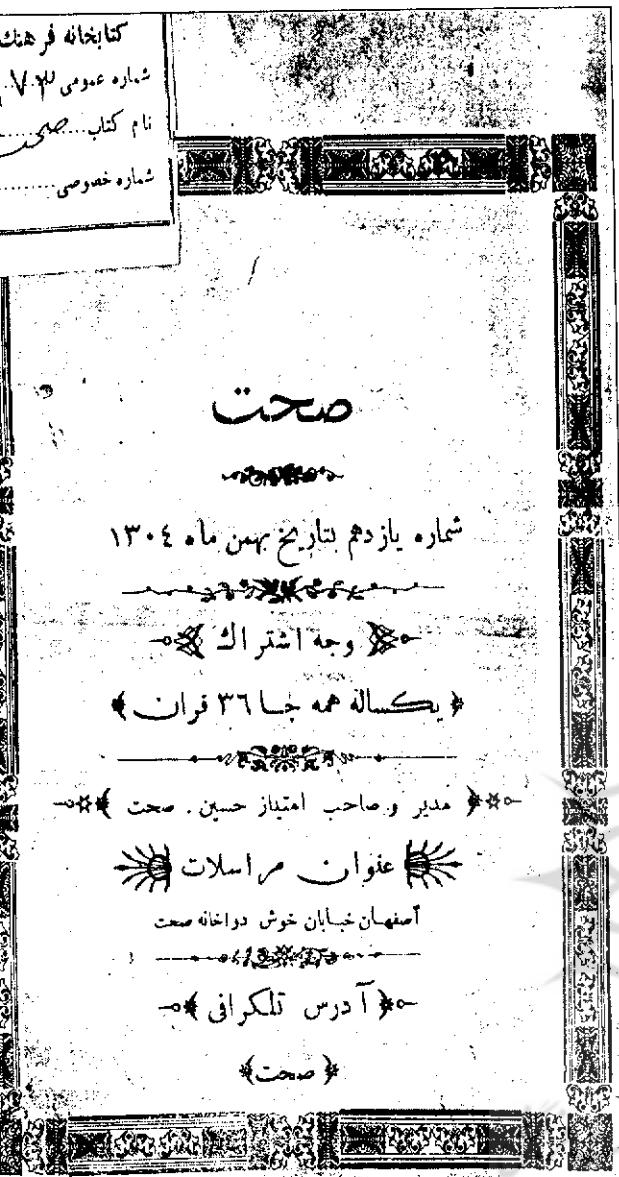
اشتراک سالیانه: داخل کشور ۵۰ قران و شش ماهه
۳۰ قران، خارج کشور ۶۰ و ۳۵ قران

چاپ: سربی
چاپخانه: جبل المتنین
 محل اداره نشریه: اصفهان، چهارباغ، قرائت خانه ملی
مدیر مسؤول در سرمهقاله شماره اول درباره اهمیت
روزنامه‌نگاری چنین نوشته است: «روزنامه‌نویسی
یکی از صناعات مهمه در دنیای امروزی و از

نوع و روش: روزنامه خبری، اجتماعی
صاحب امتیاز و مدیر: سید ابوالحسن فروزانی (سحاب)
تاریخ انتشار: بین سالهای ۱۳۰۳ تا ۱۳۰۴
فاصله انتشار: هفتگی، ظاهراً یکی دو شماره بیشتر
 منتشر نشده است.
صدر هاشمی ۴۴۱ /

سلسیل

توضیحات: این نشریه به نوشته رابینو در سال
۱۳۲۸ ه. ق در اصفهان با چاپ ژلاتین چاپ و
منتشر می‌شده و مسلک سیاسی آن دموکرات بوده
است. اما صدر هاشمی به نشریه‌ای با تمامی
مشخصات فوق، اما منتشره در تهران اشاره دارد.
قاسمی در حاشیه صورت جراید ایران می‌نویسد:
«ظاهراً در همان سال انتشار سلسیل در اصفهان،

بزرگترین مشاغل ارباب سیاست و صاحبان علم و ادب است. مقام یک نفر محرر سیاسی در صورتی که صلاحیت این مقام را حقاً احراز کرده باشد، خیلی ارجمند است؛ یعنی او راهنمای ملت و هادی قوم و جماعت شمرده می‌شود. روزنامه، کرسی خطابه، منبر موعظه، مدرسه علمی و مکتب اخلاقی است و صاحبان آن آموزندگان علم و ادب و مریان اخلاق، راستکننده‌کجی‌ها و ناهمواری‌ها هستند و علاوه بر مقامات علمیه و براعت در صفت انشاء و نگارش باید خود نمونه صفات حسن و قدومه اخلاق پسندیده باشند، تا ملت هم از تحریرات آنها استفاده‌های علمی کنند، درس‌های سیاسی و اجتماعی بیاموزد و هم از رفتار و اعمال آنها سرمشق‌های اخلاقی فرآگیرد.» مندرجات این روزنامه بیشتر مقالات علمی و اخلاقی و ادبی و اخبار خارجی و برخی تلگرافات مهم مقامات دولتی بوده است. از جمله متن تلگراف سید ضیاء الدین طباطبائی رئیس وزرای دولت کودتای ۱۲۹۹ در مورد ملی کردن باع هشت‌بهشت اصفهان است. روزنامه صبح امید پس از مدتی تعطیل و سپس در بهمن ۱۳۰۵ ه. ش. منتشر شد، اما انتشار مجدد آن نیز دیری نپاید.

محمد تقی ادیب خراسانی: از روزنامه‌نگاران صدر مشروطیت، ابتدا در روزنامه زاینده‌رود نویسنده بود، سپس مدیر مسئول آن شد. علاوه بر روزنامه‌نگاری ناطق زیردستی بود، در پی اولتیماتوم روسیه تزاری سخنرانی مهمی در چهلستون ابراد کرد که مردم اصفهان را منقلب ساخت. ادیب خراسانی در اوایل سال ۱۳۲۲ ه. ش. در اصفهان درگذشت.

آخرین شماره موجود: شماره ۱۹، سال ۵، دانشگاه تهران
صدر هاشمی ۷۲۰ / قاسمی ۵۷۱ / بروزین حرف «ص» / استناد مطبوعات حرف «ص»

صحت
نوع و روش: مجله علمی، ادبی، سیاسی، اجتماعی، اقتصادی
صاحب امتیاز و مدیر: حسین کریم‌زاده (صحت)
تاریخ انتشار: فروردین ۱۳۰۴
فاصله انتشار: ماهیانه
تیراز: برابر تعهدنامه ۲۵۰ شماره
قطع: خشتنی، ۲۰ صفحه
اشتراک سالیانه: ۳۶ قران

آمیهی: سطری یک قران، برای مشترکین تا دو سطر
مجانی

محل اداره نشریه: اصفهان، خیابان خوش، دواخانه
صحّت

مندرجات این مجله بیشتر دربارهٔ ترکیبات
غذاها و سلامت بدن و طرز جلوگیری از امراض و
خواص شیمیایی اجسام بود. مدیر آن داروفروش
بوده است. مطالب ادبی، سیاسی و اجتماعی کمتر
در آن دیده شده است. قسمتی از مقالات مجله
صحّت به قلم بعضی از اطبای اصفهان مانند میرزا
مسیح خان حافظالصلحه و دکتر میرزا احمدخان بود
و کسان دیگر مانند امیرقلی امینی مدیر روزنامه
اخگر، جلال الدین همایی و غلامحسین زیرکزاده
با این مجله در نوشتن مطالب همکاری داشتند.
مجلهٔ صحّت با انتشار شمارهٔ ۹، سال دوم در آبان
۱۳۰۵ تعطیل و بار دیگر به شکل روزنامه در سال
۱۳۰۶ ه. ش منتشر شده است.
آخرین شمارهٔ موجود: شمارهٔ ۱۱، سال ۱ کتابخانه‌های
آستان قدس و دانشگاه تهران
موجودی کتابخانه‌این‌مسکویه: سال اول ۱۲۰۱؛ سال دوم
۱۱۰۱

صدرا هاشمی ۷۲۸ / برزین حرف ص / قاسمی
۵۷۸ / استاد مطبوعات حرف ص

صدای اصفهان

نوع و روش: روزنامهٔ اخلاقی، ادبی، اخباری و فکاهی
صاحب امتیاز و مدیر: محمدعلی مکرم

تاریخ انتشار: دی ماه ۱۲۹۹، جمادی الثانی ۱۳۳۹ ه.ق
طبعهٔ آن در (بهمن) ۱۲۹۹ ه. ش منتشر شده است.

فاصله انتشار: هفتگی نامنظم، گاهی چند ماه یک بار
تیراژ: بین ۲۰۰ تا ۳۰۰ شماره

قطع: مختلف، ۴ صفحه

قیمت تک شماره: سیصد دینار

اشتراک سالیانه: اصفهان، ۶۰ قران، سایر نقاط کشور
۷۰ قران

چاپ: سربی

چاپخانه: مختلف

محل اداره نشریه: اصفهان خیابان خوش

شعار روزنامه: «مسلک جریدهٔ مرقومهٔ طرفداری
مظلومین و تقاضای اجرای قانون وقت است به طور
مساوی». صدر هاشمی نوشته است: «عمدهٔ
مندرجات آن مبارزه‌هایی است که مدیر روزنامه
علیه ملانها و خرافات و موهمات نمود، و آنها
را به صورت نظم و نثر در روزنامه به چاپ
رسانده است».

برزین می‌نویسد: «از هفته‌نامه‌های معروف
اصفهان بویژه در دورهٔ اول که اشعار مکرم در کوچه
و بازار با لهجهٔ خاص اصفهانی ورد زبانها بود و
افکار عمومی می‌ساخت».

صدای اصفهان تا حدود سال ۱۳۳۴ ه. ش
به صورت نامرتب و در دو دورهٔ منتشر شده است.
در دورهٔ دوم پس از وقایع شهریور ۱۳۲۰ صاحب
امتیاز بانو فروغ‌الزمان مکرم بوده است. این روزنامه
در مناقشات روزنامه‌های اصفهان در سالهای
۱۳۰۰ و ۱۳۰۱ نقش داشت.

آخرین شمارهٔ موجود: شمارهٔ ۱۰، سال ۱۳۰۶ ه. ش،
دانشگاه تهران

صدر هاشمی ۷۳۷ / برزین حرف ص / قاسمی
۵۸۴ / استاد مطبوعات حرف ص

عرفان

نوع و روش: مجلهٔ علمی، ادبی، اخلاقی، اجتماعی.
صاحب امتیاز و مدیر: احمد مراغی «عرفان»

سردیرها: ابوالقاسم پاینده، احمد فرزانه،
محمدحسین میرزا فضیح، استاد ابرقویی.

تاریخ انتشار: ۲۰ عقرب (آبان) ۱۳۰۳ ه. ش

قطع: خشتم کوچک

چاپ: سربی

چاپخانه: گلبهار و پروین

موضوع سیاسی این روزنامه مستقل و طرفدار
مسئل معارف و فرهنگی بوده است. برزین
می‌نویسد: «از معروف‌ترین روزنامه‌های

شهرستانی دوران خود، مشهور در متنات و عفت کلام و قلم» کتاب انقلاب ایران نوشته ادوارد براون با ترجمه آقای پیمان در این مجله به چاپ رسید. مجله عرفان با انتشار شماره‌های ۱۰ و ۱۱ سال دوم در یک مجلد در ۴۸ صفحه در تاریخ تیرماه ۱۳۰۶ ه.ش به کار خود خاتمه داد. این مجله سپس به صاحب امتیازی احمد عرفان و مدیریت بانو ملک عرفان همسر وی در تاریخ ۱۳۰۶/۶/۱۰ پنجمینه ۴ ربیع الاول ۱۳۴۶ به صورت روزنامه منتشر شد.

احمد عرفان: فرزند عبدالصمد مراغه‌ای متولد ۱۲۷۲ ه.ش در اصفهان از شخصیت‌های فرهنگی و معلم مدارس جدید اصفهان بود. وی در تاریخ ۳۰ آبان ۱۳۳۰ ه.ش در اصفهان درگذشت. موجودی کتابخانه ابن‌مسکویه: سال اول شماره ۱ تا ۹ سال دوم شماره ۱ تا ۸، سال سوم شماره ۱۱ تا ۹ صدر هاشمی ۷۹۴ / قاسمی ۶۳۵ / برzin حرف «ع» / استناد مطبوعات حرف «ع»

عروة الوثقى

نوع و روش: سیاسی، اجتماعی
صاحب امتیاز و مدیر: جلال الدین الحسینی (مؤیدالاشراف کرمانی)
تاریخ انتشار: (۱۲۸۷ ه.ش) ۱۳۲۷ ه.ق.

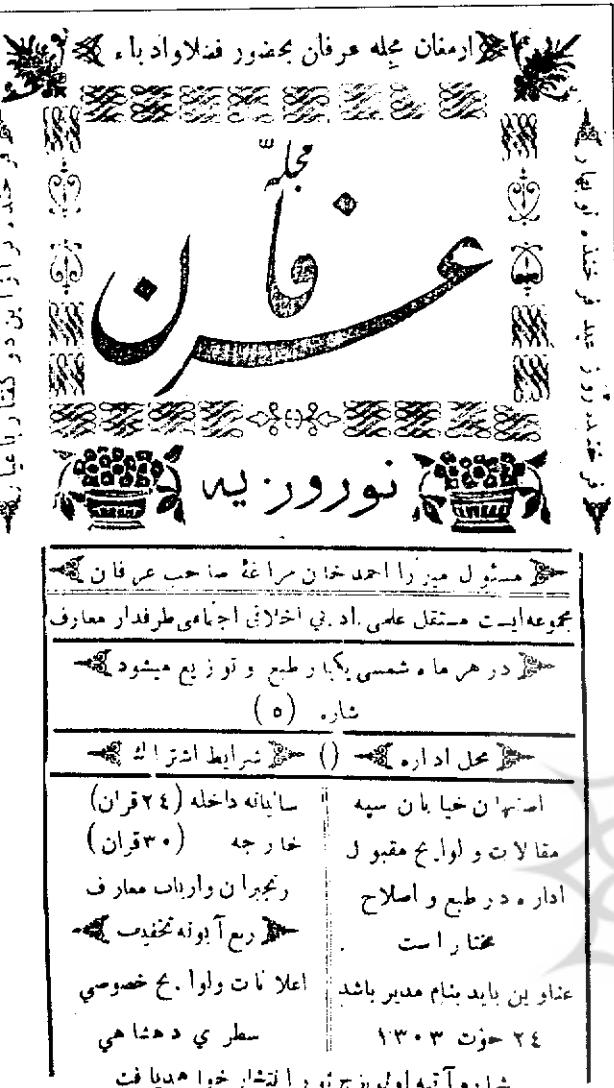
فاصلة انتشار: هفتگی

فاصلة انتشار: هفتگی
قاسmi منبع خود را «فهرست روزنامه‌ها و مجله‌های فارسی در مؤسسه آسیایی» گیتی شکری، فرهنگ ایران زمین، ج ۲۷ (تهران، فراز، ۱۳۶۶) ص ۲۸۵ ذکر کرده است. در منابع دیگر نیامده است.

قاسmi / ۶۳۷

عصر پهلوی

نوع و روش: روزنامه خبری، اجتماعی
صاحب امتیاز و مدیر: ابوالقاسم پروردین «مؤیدالشريعة گیلانی»
تاریخ انتشار: سال ۴ ۱۳۰۴. احتمالاً فروردین

فاصلة انتشار: هفتگی

ظاهرآ از این روزنامه چند شماره بیشتر منتشر نشده و به علت عزیمت مدیر آن به تهران تعطیل گردیده است. مدیر مسئول آن در شماره اول و دوم سال دوم مجله صحبت چاپ اصفهان که از اردیبهشت ماه ۱۳۰۴ به چاپ رسیده، تحت عنوان غزل خداحافظی نوشته است: «پس از ده سال توقف در اصفهان و خدمتگزاری به این مرز و بوم اکنون برای اقامت به طرف مرکز رهسپارم».

ابوالقاسم پروردین: معروف به «مؤیدالشريعة گیلانی»، وی همچنین روزنامه‌های لوای اسلام و کاشف اسرار را در اصفهان منتشر کرد. پروردین بر اثر

سایر نقاط ۱۵ و ۷ قران. هندوستان و افغانستان
۴ روپیه، اروپا و عثمانی و مصر ۸ فرانک.

آگهی: سطربی ۱۰ شاهی. چهار صفحه.

چاپ: سنتگی

چاپخانه: فرهنگ

محل توزیع: اصفهان، شمس آباد، منزل مدیر
شعار روزنامه: «در این جریده از کلیه مطالب نافعه به
حال عامه خلق بحث می شود». این روزنامه پس از
انتشار ۳ شماره و تأسیس انجمن بلدیه در اصفهان
به نام «انجمن بلدیه و فرج بعد از شدت» نام گرفت و
از شماره ششم تحت عنوان «انجمن بلدیه» انتشار
یافت. رایینو آنرا محافظه کار دانسته است. صدر
هاشمی می نویسد: «از امتیازات روزنامه فرج بعد از
شدت سادگی و روانی جملات و عبارات آن است
و این رویه برخلاف معمول روزنامه های آن ایام
است که سعی می کردند مطالب را مشکل
بنویسند». براون محل انتشار «فرج بعد از شدت» را
به اشتباه تهران ثبت کرده است.

رایینو ۱۵۴ / ترییت، براون ۲۶۰ / صدر هاشمی

۸۴۳ / بزرین حرف «ف» / خمامی زاده ۳۶۳

ابتلای به بیماری سل در اصفهان درگذشت. قبر او
در تخت فولاد اصفهان است.

صدر هاشمی ۱۰۱ / بزرین حرف «ع» / قاسمی ۶۴۱

AENKER عنکبوت

برزین می نویسد: «نشریه فرهنگی به زبان ارمنی،
ارگان پیشاہنگان ارمنی جلفا، سردبیر: هوسب
آبکاریان، عنوان نشریه که در بعضی از کتب فارسی
«انکر» ثبت شده به معنی دوست و رفیق است.
جلفای اصفهان، سال ۱۲۹۹ش / ۱۹۲۰م.» در منابع
دیگر به این نشریه اشاره نشده است. بزرین منبع خود
را کتاب «راهنمای فهرست مطبوعات ارمنی در ایران
و جهان» اعلام نموده است. قاسمی نام آنرا در
پیوست شماره ۲ راهنمای مطبوعات عصر قاجار
آورده و متذکر شده که نسخه ای از آن را ندیده است.
برزین حرف «ع»

غوش

نوع و روش: روزنامه خبری، اجتماعی

صاحب امتیاز و مدیر: محمد باقر تویسرکانی

تاریخ انتشار: ۱۲۹۹ شمسی

فاصله انتشار: هفتگی

در کتاب اسناد مطبوعات به شماره ۱۴ آن اشاره
شده است. در مناقشه ای که بین مدیر آن و رئیس
نظمیه اصفهان پیش آمده بود. مدیران جراید وقت و
تعدادی از روحانیون از مدیر طرفداری کردند.

صدر هاشمی ۸۳۸ / بزرین حرف «غ» / قاسمی

۶۷۰ / اسناد مطبوعات حرف «غ»

فرج بعد از شدت

نوع و روش: روزنامه سیاسی

صاحب امتیاز و مدیر: آقامیرزا نورالدین مجلسی

تاریخ انتشار: شهریور ۱۲۸۶ ه.ش، شعبان ۱۳۲۵ ه.ق

فاصله انتشار: ماهی ۳ شماره

قیمت تک شماره: ۱۰۰ دینار

اشتراک سالیانه: اصفهان ۱۲ قران، شش ماهه ۶ قران.

منابع

براون، ادوارد و محمدعلی ترییت، تاریخ مطبوعات و
ادبیات ایران در دوره مشروطیت.

برزین، مسعود. شناسنامه مطبوعات ایران.
خمامی زاده، جعفر. روزنامه های ایران از آغاز تا سال

۱۳۲۹ ه.ق.
رایینو، ه. ل. صورت جراید ایران.

صدر هاشمی، سید محمد. تاریخ جراید و مجلات ایران.
قاسمی، سید فرید. راهنمای مطبوعات ایران در عصر

قاجار.
کوهستانی تزاد، اسناد مطبوعات ایران (۱۳۲۰-۱۲۸۶ ه.ش)، ج اول، بیات.

نوری، فروغ‌الزمان. راهنمای مطبوعات (فهرست نشریات
موجود در کتابخانه عمومی ابن‌مسکویه اصفهان)،

انتشارات نقش مانا، اصفهان. ۱۳۸۰.